Neuvotteleva virkamies Sami Niemi

MAA- JA METSÄTALOUSVALIOKUNNALLE

ASIA: HE 288/2022 vp metsästyslain muuttamisesta

Maa- ja metsätalousministeriö on perehtynyt valiokunnalle toimitettuihin lausuntoihin, ja ministeriön asiantuntija on osallistunut kaikkiin valiokunnan kuulemisiin.

Yleisellä tasolla ministeriö toteaa, että kuulemisissa ja lausunnoissa ei tullut esille mitään sellaista, joka ministeriön käsityksen mukaan voisi johtaa muutoksiin hallituksen esityksessä.

Maa- ja metsätalousministeriö toteaa, että hallituksen esitys vastaa täysin valiokunnan asiaa KAA/4 2020 koskevan mietinnön lausumassa edellytettyä muutosta metsästyslain 41a §:ään. Lisäksi ministeriö huomauttaa, että hallituksen esitys valmisteltiin valiokunnan edellyttämässä aikataulussa, joka edellytti, että asiaa ei käytetty normaalilla lausuntokierroksella. Tämä oli mahdollista, koska esitetty muutos oli lähinnä tekninen.

Edellä sanottuun viitaten maa- ja metsätalousministeriö ei näe mahdollisuuksia laajemmille muutoksille käsillä olevaan pykälään.

Suomen metsästäjäliiton lausunnon osalta maa- ja metsätalousministeriö toteaa, että susi on EU:n luontodirektiivin (Neuvoston direktiivi 92/43/ETY) nojalla tiukasti suojeltu laji, jonka yksilöiden tappaminen on kansallisella lainsäädännöllä kiellettävä. Direktiivi mahdollistaa tiukasta suojelusta poikkeamisen 16 artiklan nojalla. Luontodirektiivin 16 artikla on pantu täytäntöön metsästyslain 41a §:llä.

Unionin tuomioistuin on todennut luontodirektiivin 16 artiklan osalta, että perusteet, joiden pohjalta jäsenvaltiot voivat poiketa direktiivissä säädetyistä kielloista, on toistettava yksiselitteisesti kansallisen oikeuden säännöksissä. Tässä yhteydessä luontodirektiivin 16 artiklaa on tulkittava suppeasti, koska siinä määritellään täsmällisesti ne olosuhteet, joissa jäsenvaltiot voivat poiketa direktiivin 12–15 artikloista.

Euroopan Unionin komission vuonna 1996 käynnistämän valvontamenettelyn johdosta maa- ja metsätalousministeriö muutti kansallista lainsäädäntöä siten, että kummankin luonnonsuojelua koskevan direktiivin (luontodirektiivi ja lintudirektiivi) suojelusta poikkeamista koskevat artiklat ovat yhteneväiset direktiivien sääntelyn kanssa. Ensin muutokset tehtiin metsästysasetukseen ja vuonna 2011 sääntely nostettiin lain tasolle (metsästyslain 41, 41 a sekä 41 b §).

Unionin tuomioistuin on lisäksi linjannut, että saattaessaan 16 artiklaa osaksi kansallista lainsäädäntöään jäsenvaltioiden on noudatettava direktiivissä käytettyjen termien ja käsitteiden merkitystä direktiivin yhdenmukaisen tulkinnan ja soveltamisen varmistamiseksi. Tämä tarkoittaa myös sitä, että kansallisilla täytäntöönpanotoimilla on taattava direktiivin täydellinen soveltaminen muuttamatta sen ehtoja ja lisäämättä lisäedellytyksiä tai poikkeuksia, joista ei säädetä direktiivissä.